

ved andre Landes beslægtede Lovgivning, men ogsaa ved det Arbejde, som hos os er udført af tidligere nedsatte Kommissioner (1875, 1898). Loven maa ligesom hidtil i Grundtræk give Hovedreglerne for Skibes Bygning, Indretning, Udstyr og Lastning; Udførelsen i Enkelthederne bør paa-hvilte Administrationen. Der maa skabes et virksomt Tilsyn gennem en Stab af fuldt sagkyndige, fast lønnede Tjenestemænd, der har Ret til at gribe ind, naar der er Grund dertil. Den forøgede Udgift, der anslaaes til ca. 100 000 Kr. (Bilag A.), bliver at bære dels af Skibsfarten, dels af Staten.

Det foreliggende Lovforslag falder i 10 Afsnit: 1. Lovens Omraade. 2. Skibes Bygning og Udstyr. 3. Lastelinier, Lasteregler. 4. Tjenesten ombord. 5. Skibstilsynet. 6. Synsforretninger, Certifikater. 7. Usødygtige Skibe. 8. Afgifter. 9. Almindelige Bestemmelser, Straffe. 10. Lovens Ikrafttræden, Midlertidige Bestemmelser.

Til Lovforslaget er føjet følgende Bilag:

- A. Overslag over de finansielle Virkninger af Lovforslagets Gennemførelse.
- B. Danmarks Handelsflaade, 1914 og 1919.
- C. Oversigt over Organisation og Bekostning af det norske Statstilsyn med Skibes Sødygtighed (Skibskontrollen).
- D. Oversigt over Organisation og Bekostning af det svenske Statstilsyn med Skibes Sødygtighed.
- E. Oversigt over den hidtidige danske Lovgivning om Tilsyn med Skibe.

Som særskilt Bilag omdeles til Rigsdagens Medlemmer:

- F. *) International Konvention angaaende Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen, udfærdiget i London den 20. Januar 1914. Tekst og Oversættelse.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Sølov af 1. April 1892 betegnes i det følgende som „Søloven“.

Lov Nr. 57 af 1. April 1892 om danske Skibes Registrering m. m. betegnes som „Skibs-Registreringsloven“.

Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om

Tilsyn med Dampfartøjer m. m., ændret ved Lov Nr. 2 af 3. Januar 1911 (se Bek. Nr. 3 af 3. Januar 1911) betegnes som „Dampskibs-Tilsynsloven“.

Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m., ændret ved Lov Nr. 130 af 29. April 1913 (se Bek. Nr. 131 af 29. April 1913) betegnes som „Sejlskibs-Tilsynsloven“.

Midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 om Skibes Dybgaaende og Lastelinie betegnes som „Lastelinie-Loven“.

Londoner-Konventionen af 20. Januar 1914 betegnes som „Konventionen“.

Til § 1.

Efter de indvundne Erfaringer fra de hidtidige Tilsynslove er Loven begrænset til at gælde for registreringspligtige Skibe, altsaa Skibe af 20 Register-Tons Brutto og derover.

Overfor de ikke-registreringspligtige Smaafartøjer vil lempeligere Regler kunne gøre Fyldest. Dog bør intet Fartøj, der anvendes til regelmæssig Passagerbefordring eller fremdrives ved Dampkraft, helt fritages for periodisk tilbagevendende Undersøgelse.

Til § 2.

Bestemmelser af lignende Art findes i Lastelinie-Loven § 8, Dampskibs-Tilsynsloven § 29 og Sejlskibs-Tilsynsloven § 28.

Til § 3.

Medens den nugældende Lovgivning (jfr. Dampskibs-Tilsynsloven § 19 og Sejlskibs-Tilsynsloven § 17) kun i enkelte bestemte Tilfælde er anvendelig paa udenlandske Skibe, foreslaas det nu at bemyndige Administrationen til under visse nærmere Betingelser og med passende Lempelser at bringe Loven som Helhed til Anvendelse paa fremmede Skibe, der anløber dansk Havn eller paa dansk Søterritorium ind- eller udsikker Passagerer eller Gods. Dette er en naturlig Konsekvens af den Udvikling i international Retning, der i stigende Grad kendetegner de søfarende Nationers Lovgivning.

Til § 4.

Paragraffen angiver i Grundrids de almindelige Fordringer, der er at stille til et Skibs Bygning og Udstyr. Men det siger sig selv, at Forskrifter om Maskineri finder ikke Anvendelse paa Sejlskib, eller Forskrifter om egentlig Rejsning paa Damp- eller Motorskib. Kravenes Begrænsning

*) Denne Konvention er ikke optrykt her i Tillæg A.